

સુબોધ ગુજરાતી

નાટક મંડળીમાં

રાજ્ય ચંદનના નાટકમાં ગવાયલાં

ગાયણો

૧૭૧૧

છપાવી પ્રસીધ કરનાર

માણિકશા દાદાભાઈ,

તે ઉપલી નાટક મંડળીના માલેક.

આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭ ના આશ્વિ ૨૫ પ્રમાણે રજીસ્ટર કર્યો છે.

જે છપાવશે યા કરીબતાવશે તે પોતે જોખમદાર થશે

મુંબઈ.

ગુલામેહુસેન છાપખાનામાં છાપ્યું.

સને ૧૮૮૨.

કીમત ૪ આના.

॥ શ્રી ॥

ઈશ્વર સ્તુતિ.

- ૧ કૃપા કરો ભગવાન, પ્રભુજી કૃપા કરો ભગવાન;
છઈએ હમે નાદાન. પ્રભુજી૦
- આપ સતાથી કામ આરંભ્યું;
તેથી મલે બહુ માન. પ્રભુજી૦
- દશ દીશાએ નામ અવીચલ;
છો સર્વે ગુણ વાન. પ્રભુજી૦
- ધન સુખ સંપત્તી અવિચલ આપો;
આપો શુદ્ધ જ્ઞાન. પ્રભુજી૦
- સુબોધ મંડળી વંદન કરે છે;
સામે છે તમોપર ધ્યાન. પ્રભુજી૦
- મેહેર કરીને હોંમત આપો;
કરીએ હમે સુભઆખ્યાન પ્રભુજી૦

શનિ દેવે રાજ્ય ચંદનને આપેલી આઘાઈ.

- ૨ શું ઘેનમાં ઘેરાયો રાજ્ય થાની તું કુશીયાર,
હું વાત ને પુછું તેનો તું જવાબ દે નીરધાર — ટેક:
કહો તો પડું હમણો તુજપર કહોતો ઘડપણ માંહી,
ને પાપ પેલેલવ કરયાં તે ભોગવો આવાર — ટેક:
જેવાં જેવાં કરમ કરે કોઈ ને જગત માંહી,

તેવાં તેવાં ફલ આપે જગતનો આધાર — ટેકઃ

ભોગવ્યા વિન પાપનું ફળ છુટશો નહીં

આ વાતનો ઉત્તર કહો મનમાં કરી વિચાર — ટેકઃ

રાજનચંદને શનિદેવને આપેલો

જવાબ.

- ૩ સત્ય કહું છું શનિ મહારાજ,
સાંભળજ્ને તમે શીરના તાજ — ટેકઃ
હમણાં દુઃખ પડજ્ને હમપર,
રાખનાર છે તે સત્ય ઈશ્વર. — ટેકઃ
એમાં કોઈનું જ્નેર ન ચાલે,
નિશ્ચય થાસે લોખ્યું જો લાલે — ટેકઃ
માટે હું તો ખીતો નથી,
સત્ય વાત આ કહું છું કથી. — ટેકઃ

રાજન પુંદરીકના લશાકરે

ગાયેલું ગાયન

- ૪ ચાલો ને સહુ ચાલો તમે, લડવાને આ વાર;
મારી કાપી દુશમનોનો, કરીએ જઈ સંહાર — ટેકઃ
કોઈને મારો તેગ તબર, કોઈને તલવાર;
કોઈને મારો તાર ત્વાલા, કોઈને કરાર — ટેકઃ
ધઈ છે શાખા શાખી હવે, થાવો ને દુશીચાર,

પકડો ને જીવો પકડો હવે, કરવો સો વિચાર — ટેકઃ
 વજનડો વાજનં જંગનાં, મારી કરો બેજનર,
 ફતે સદા છે આપણીને, દુશમનોની હાર — ટેકઃ
 ચડીને કિલ્લા ઉપરે દરવાજા તોડો ચાર,
 જઈને શહેર માંહી લુંટો હાટબે બજાર — ટેકઃ

રાજા ચંદનની દરબારમાં ગુનકાવોએ
 કીધેલી રાજાચંદનની કીર્તિ.

૫ ધન્ય ધન્ય તું ધન્ય રાજાચંદન,
 ધન્ય ચંદનાવતી નગરી તારીરે — ટેકઃ
 ઈનસાફ અહલ સત્ય વાદી છો,
 સર્વે રચતને શુભ કરીરે — ટેકઃ
 જગમાં જસ ગાયે નારી નર,
 પરતાપ તમારો છે ભારીરે — ટેકઃ
 સુખ છે ઈંદર રાજા જેવાં,
 હું વારી વારી જાણું બલહારીરે — ટેક

રાજા ચંદનની કીર્તિ.

૬ વાહે વાહે રાયજી મુજપર દયા મોટી કરી,
 શું વખાણું જશ તમારા જગતમાં રહ્યા છે ભરી
 વાહે વાહે રાયજી.
 કોઈ નથી પાછો ગયો જાયક તમારે દારથી;

સરવેની ઊમેદ પુરી થઈછે તમ આગળ ખરી

વાહે વાહે રાયજી.

સંપદા છે કુબેર સમ દાની બીજને જીને કરણ,

સત્યવાદી ધર્મ સમ છે પ્રસન્ન તમ પર શ્રી હરી

વાહે વાહે રાયજી.

રાજ અમર રહો તમારું તેજ બહિ જગમાં તપો

નાશ થાને જે કોઈ જગમાં તમારા હોય અરી

વાહે વાહે રાયજી.

શરવે ગુણ ભંડાર છો ઉપમા કથન હું સું કહું

રેહેમ મન ઉપર કરો જાણી તમારી કી કરી

વાહે વાહે રાયજી.

રાજ ચંદનને પોતાના સરદારે

આપેલી ખબર.

૭

ફરીઆદ ફરીઆદ છે રાયજી,

લડવાને રાયે પુંડરીક આવ્યો સહી-ટેક:

છે અગણીત લશકર નહી જોનો પાર,

આવીને ઊભો છે કીલ્લાની બાહાર-ટેક

બહુ જુઓ પાડી મચાવે છે શોર,

જણાવે છે પોતાનું જબરું એ જોર — ટેક

કહ્યું મળને કર તારા રાજને જાણ,

મુકી નય બાહેર લઈ નીકલે પ્રાણ — ટેક

તે મારે મહારાજ થાયો તૈયાર
કરો કુકમ લશ્કરને લડવા આવાર-ટેકઃ

રાજા પુંડરીકના લશ્કરે ગાયલું

ગાયન.

શુરા જન તન મનથી સજી ચાલો,
શત્રુઓને આપણે મારી ફાડી ફાડો.

શુરા જન.

હિંમત રાખજો શત્રુ દુષ્ટોને હફાવો બહુ,
સું એની છે મગદુર, ઉમંગે લલકારો.

શુરાજન.

કીધા છે આપણે હેરાન લઈશું ચંડાલોનો પ્રાણ,
આ તલવારે કાઢાડી જનભાલા ભય ભય મારો.

શુરા જન.

રાજા પુંડરીકના લશ્કરે ગાયેલું

ગાયન.

ચાલો શુરવીર ધરવી નહીં ધીર,
મારશું તાડી તાડીને ખુબ તીર
દુશ્મનોના ઉડાડશું શીર — ચાલો શુરો

(૬)

રાજ્યંદને વનમાં કીધેલો વિલાપ.

- ૧૦ ઓ પ્રભુ તું કર્યાં છે પૂર્વે હમે પાપ ભારી;
આ શી ગતી હમારી. ટેક.
- દીનના દયાળ અમપર આંખ ફરી કેમ તારી,
આ શી ગતી હમારી. ટેક.
- શરણે આવ્યો તેને તો મરણ ન હોય સ્વામી;
તું તો છે અંતર નમી.
- ભક્તવત્સલ તું તારૂં જીવે તો જરા ને વીચારી,
આ શી ગતી અમારી. ટેક.
- દોષદીનાં ચીર પુર્યાં ગાજનીનીતેવાર કરી,
અજ્ઞમેલ તાર્યો હરી.
- વિદુરની ભાળ જમ્યા ઉધારી અહલ્યા નારી,
આ શી ગતી અમારી. ટેક.
- ક્યાં મારો દેશને ક્યાં રાજને ક્યાં શુભ મારાં,
ફરવું ક્યાં આ વનમાં.
- ત્રાહેરે ત્રાહે હવે શાહે થાને તું મોરારી,
આ શી ગતી અમારી. ટેક.

—◆—

રાજ્યંદનને તેના પુત્રાએ વનમધે
પાણીમાટે કીધેલી અરજ.

- ૧૧ સાંભલો માત પિતા સુખ દાર્ઘ.

તરશે કરી જન્ય છે કંઠ સુકાઈ. ટેક.
 બે જલ આગે વખતે નહીં આપો,
 તો નહીં પ્રાણ રહે દેહ માંહી. ટેક.
 બીજું જે દુઃખ હોય તે સહીએ,
 પણ આ દુઃખ નહીં સહાએરે કાંઈ. ટેક.
 જોઈએ તીયાં જઈ પાણી લાવો,
 આહો અમારી બે કુશલાઈ ટેક.

રાજા ચંદને પોતાના પુત્રોની અરજ ઉપર કીધેલો વીલાપ.

૧૨

ચોરી કરી જામે તે સું,
 આશું દીધું દુઃખ મનુ,
 પાપ તે અમથી શું થયું — આશું:
 પુત્રો હમારા તાડકે,
 તડકો કદી જોયો નથી;
 તેનું પાણી જીન સુકે ગળું — આશું:
 ખજર નથી દિન રાતની,
 ચલાશે વનમાં તેથી કેમ;
 કોમલ શરીર છે પ્રિયનું — આશું:
 ક્યાં હમારું રાજ સુખ,
 ને ક્યાં વિપત્તિ આવી પડી
 હાય હવે હું સું કરું — આશું:

(૮)
 તુને દયાલુ વેદ,
 શાસ્ત્ર ઋષિ મુનિએ કયાં
 નિર્દય આવો થયો કેમ તું — આ શું :

રાજન્યંદનના પુત્રોએ રામસિંગના બાગમાં
 જવામાટે કીધેલી વિનંતી.

૧૩ જીવો પિતાજી નજરે કરીને;
 બાગ આ સુંદર બન્યો છે કેવો — દેક.
 સરવે જાતનાં ઝાડ છે તેમાં,
 તરે તરેનો ભર્યો છે મેવો — દેક.
 ચંપો ચંમેલી મોગરો મરવો
 ગુલાબ આદી છે ફુલ જેમાં — દેક.
 મંદ સુગંધિત શીતલ વાયુ;
 વહે છે મનડું હરાયે તેવો. — દેક.
 જેમાં ફરેથી મહા સુખ થાયે
 જન્યે ટલી પલમાં ડુઃખ દેહના — દેક.
 મુખે કહી નવ શકાય શીભા,
 ઈંદ્રનાં નંદન તેવોનાં જેવો. — દેક
 અમારા મનમાં છે હેવી ઈચ્છા,
 બે હાથ જોડીને કહીએ છઈએ — દેક.
 એ બાગમાં બંને જઈએ ફરવા
 ખીતાજી અમને રજા જો દેવો — દેક.

રાજા ચંદને બાગમાં ન જવા માટે દીધેલી શીખામન.

- ૧૪ નજાયે મારા પુત્રો પરાયાતે બાગમાં;
સું કામ છે તૈયાં આપણું પરાઈ જગમાં. દેક.
કોઈ પકડી કરે કેદ ત્યારે કરવું પછે સું;
દુઃખ આવી પડે ઊલટું સુખના તે ભાગમાં. દેક.
આવ્યો છે દાદાડો દુઃખનો તમે જાણો છો જ વીર;
હાથે કરી પડો કાં હેવી બલતી આગમાં. દેક

રાજા ચંદન માટે તેના પ્રધાન અને પિદુષકે લીધેલો વેરાગ.

- ૧૫ ક્યાં હવે ગોતીએ રાજાને ભાઈ;
ઈશ્વરે કીધી અંતે બુદાઈ. દેક.
જેગી થયા ને ભગવાં પેચ્યાં;
તજી કુટુંબ સઘળી પ્રભુતાઈ. દેક.
દેશો દેશને નંગલે નંગલ;
ફરી ફરી આવીયા છૈઈએ હાઈ. દેક.
સત્યનો સ્તંભ ધર્મ વ્રત વારી;
ક્યાં હવે મલશે એવો સુખદાઈ. દેક.

રાજા રામસિંગના પુત્ર રતનસિંગનું એકાએક
મરણ થવાથી શાહેરે કીધેલો વિલાપ.

- ૧૬ વાહે મલુજી ગમી વાત આ કેવી તને
દાસ તારાની જોઈએ શારતો લેવી તને. ટેક.
મુકાબ્યું રાજા સર્વ દોસ્તોથી જુદો કર્યો
આવી સુંધ્યાનમાં તકસીર તે એવી તુંને. ટેક.
મારા દુઃખમાં તો હવે નથી રહી કંઈ બાકી.
બીતો નથી હું શબ્દ દેગમે જોવી તુંને. ટેક.

રતનસિંગના મરણ માટે રાજાચંદને કીધેલો
વિલાપ.

- ૧૭ સુંભાવ્ય જગ્યું ઊલટું આવું અમારું આજ;
વાહેરે ઈશ્વર વાહે વાહેરે ઈશ્વર વાહે.
કર શાહે તું આવી હવે ગરીબના નીવાળ.
વાહેરે ઈશ્વર.
- ઓ બાપ રતનસિંગ તેં હમને દીધો દગો,
હવે હમારી જગતમાં કેમ રહેશે લાજ.
વાહેરે ઈશ્વર.
- આવીને કોઈ પુછશે તો જવાબ દઈશું સું;
કલંક મહા બેઠું હવે અવલું થયું આ કાળ.
વાહેરે ઈશ્વર.
- તું મરતાં હમે ચારે જણાં કેમ નાં મુવાં,

આવા કઠણુ સમામાં સત્ય રાખજો મહારાજ
વાહેરે ઈશ્વર૦.

રતનસિંગના મરણ માટે તેની માતાએ કીધેલો વિલાપ.

- ૧૮ અરે ઉઠ ઉઠરે રતનસિંગ ધીર,
તુંને આવું ઘટે નહીં વીર.
અરે નથી જોલતો કેમ તું બાપ,
મને એકવાર ઉત્તર આપ.
અરે ચંદન આશું કીધું તે અધર્મ,
એવું ઢેડ કરે નહીં કર્મ.
અરે ચંદન જુધ્ધી ફરી કેમ હાવી,
તુંને હણતાં દયા નહીં આવી.
અરે મારા પુત્ર તું બેઠો થાને,
આજ દુઃખડાં પડ્યાં તારી માંને.
અરે પુત્ર મનની રહી મનમાં હે,
આજ કાળજી માથું કોરાએ.
અરે પુત્ર કરવું ઘટે નહીં આવું,
મને મુકીને એકલું ન જાવું.
અરે આશું કીધું પ્રભુ મહારાજ,
ન આવી કેમ દયા તુંને આજ.

સતી મલ્યાગરી પોતાના વાહાલા પુત્રોમાટે વિલાપ કરેછે.

૧૯ આ શો ગજબ એકાએક થયો, કષ્ટ પડ્યું અપાર :
વાત શું કહું રે વિચારની, સાંભલો પ્રાણ આધાર—ટેક
દુઃખ પડસે જે આપણે, સહેશું તે નીર આધાર;
એમાં તો કંઈ કેવું નથી, પણ થાય એક વિચાર—ટેક.
પુત્રો જે જીવોની આપણા, લાડકવાયા છે સાર;
ટાડ કે તડકે જોયો નથી, કોઈ દીન ગયા નથી બાહાર—ટેક
કોમલ દેહ શોહ્યામણી, કાંતીનો નથી પાર,
રસ્તા આ વનમાં કઠોર છે, ચાલવું તે મોઝાર—ટેક.

શાયર અને નીરે પોતાના માત પીતાને આપેલો દીલાશો.

૨૦ માત પિતા તમે સાંભલો, ધીરજ રાખો મનમાં; હ
ખબર પડે દુઃખને વિશે, ધીરજ ધરીને ત્યાંયે—ટેક.
જીવો રોહીદાસ તારામતી, હરિશચંદ્ર જેવો રાયે;
સુના સવા ભાર કારણે, કાશી નગ્રે વેચાયે—ટેક.
મુંજકંદ રાજસભે કરી, થઈ ગયો નીર ઉપાયે;
કાશી નગ્રના ચોકમાં, અંગ હારે વેહેરાયે—ટેક.
એવાં એવાં માથે દુઃખ પડ્યાં, બહુ કષ્ટ તે થાયે,
માટે નહીં હિંમત હારીયે, ભલે પ્રાણ આનયે—ટેક.
ફીકર હમારી કશી તમે, ન કરો માત પીતા,

દીન દયાળ આવી પ્રભુ, કરશે કષ્ટમાં શાહે— રેક.

નર્મદા નદી આગળ રાજન અંદને કીધેલો વિલાપ.

૨૧ ઓ પ્રભુ મુજ પર એકાએક, આ સીતમ તે સું કીધું;
મુજને ખબર પડતી નથી, કારણ નથી જનતું લહું.

ઓ પ્રભુ મુજ પર.

શું પાપ પેલે ભવ કસ્યો, જે આ દશા મારી થઈ;
વનમાં રખડતો હું થયો, વલી રાજ્ય પણ માહારું ગયું.

ઓ પ્રભુ મુજ પર.

પાણીનો લોટો હાથથી કોઈ દીન ભરી પીધો નથી,
તો દુઃખ આ વનનું પ્રભુ, મુજથી કેમ જનસે સહું.

ઓ પ્રભુ મુજ પર.

પુર આવ્યું નર્મદાનું પાણી બહુ ઊંચું ચડ્યું;
ચોરે જણાને પાર પેલે હવે જનવું શી રીતે રહું.

ઓ પ્રભુ મુજ પર.

કોઈ ઉપાયે કરું હવે થા સાહે ઈશ્વર આજ તું;
તુજ વિના આ જગતમાં કોઈ બીજું મારું ના રહું.

ઓ પ્રભુ મુજ પર.

સતી મલ્યાગરી પોતાના સ્વામીનાથ
પાછા નઆવવાથી કીધેલો વિલાપ.

- ૨૨ આ વનમાં મુકી મુજને, પીયુજી કર્યા ગયા;
જેતાં તમારી વાટડી યહાં દીન તો બે થયા — દેક.
અબલાની જાત આશરા ચીનાતે સું કંઈ;
દીન દુઃખના હવે કાહાડવાં કો કંઈ પેરે રહ્યા — દેક.
મુકાવ્યું રાજ પાટદેવે સરવે સંપદા;
તોયે ધરીને ધીર એવાં જુલમ સહિ સહ્યાં — દેક.
હું મેહેલથી કોઈદીન નહોતી ઉતરી,
તે વનના જા રશતા કુઠણા મને વેઠવા પડ્યા — દેક.
તોય નદેખી શકાયું, તુજથી વાહે ઈશ્વર વાહ,
આ દુખમાં અમને એક બીજથી જુદા કર્યા — દેક.

વંઝારાયે મલ્યાગરીને રડવા મોટે પુછેલો
ખુલાશો.

- ૨૩ તું કોણ છે મુજને કહેની સાથે સાચી વાત,
નહી તો આ તલવારથી થશે તારી ઘાત — દેક.
તું જૂત છો કે પ્રેત છો, ડયણ ડાંકની,
સું કામ આવી છે આ વનમાં આસમે મધરાત — દેક.
શું દુઃખ છે જે આ શમે રડવાને બેઠી તું,
છો એકલી તનહાર ફૂકત વલી તું અબલા જાત — દેક.
સું નામ તારું જામ કયું, તું જાતની છો કોણ,

મુકી શરમ કહેની મને, જે લાંગે મારી ત્રાંત - દેક.
મનમાં તું તારા લાવતી નહીં વેહેમ યાજરા,
તું તો છો બેહેન માહરી, મને જાણુ ત્રાંત તાત - દેક.

મછીમાર આગળ રાજ્યચંદને કીધેલો પોતાનો ખોલાશો.

૨૪ ઓ મારા પ્રાણના દાતા, કહું શું વાત હું મારી;
જે સાંભળશો તમે મારી વાત, નહીં રહે છાતી સ્થીર તારી.
નગર ચંદનાવતી નામે, ત્યાંનો રાજ્યચંદન હું;
ગયું જ્યારે રાજ નીકળ્યો બાહાર, લેં બે પુત્રને નારી.
મહા કુઃખ વેઠતાં કુરતાં, તો આવ્યાં નર્મદાને તીર;
ગતી મહાદેવની ઘેરી, ચડું તું પુરત્યાં ભારી.
જેશાહી સ્ત્રીને મેં ત્યાં, લીધાં જે પુત્રને ખાંધે,
મુકીને તીર પેલે આવતાં, કુબ્યો હું મધવારી.
રહ્યાં ક્યાં પુત્રને ક્યાં નાર, હું ક્યાં ઉદ્ધ મછના,
કરું શું હું હવે ક્યાં જઈ, મલે ક્યાં પુત્રને પ્યારી.

શાયર અને નીરે વંન મધે કીધેલો વિલાપ.

૨૫ કસ્તૂરો આશો ગજબ અમ ઉપર,
અરે ઈશ્વર! ઈશ્વર! ઈશ્વર! - દેક.
રાજ્ય સુખ મુકાવ્યું હમારં;

અમે શું રે બગાડ્યું તું તારું
 લાવની તું દયા દિલ અંદર — ટેક.
 આ ભયંકર જંગલ છે ભારી,
 નથી શુભતો રસ્તો મોરારી,
 ફરી તારી કેમ આવી નજર — ટેક.
 સર્પ સિંગ ફરે છે બહું આંઈ,
 કાંટા ભોકાયે છે પગમાંહી,
 દેહ ધુને હમારી તો થરથર — ટેક.
 અરજ સાંભલી દાશ તારાની,
 દયા લાવીને કર મેહેરબાની,
 મેલુ સાહે તું આવી હવે કર — ટેક.

શાયર અને નીરે કીધેલી ઈશ્વરને અરજ.

૨૬ ઓ ઈશ્વર તે આ શું કર્યું,
 હવે બંને જણા હમે જઈએ તે ક્યાં — ટેક.
 રાજ ગયું ને થયાં રખડતાં,
 માં બાપને વલી નુદો કર્યાં — ટેક.
 નથી નેયો હમે રાડ કે તડકો,
 આ દુઃખ હવે કેમ જામે સહ્યાં — ટેક.
 ઓ દૈવ આવો સમો તેં દેખાડ્યો,
 એવાં તે પાપ હમથી શું થયાં — ટેક.

નીરે પોતાના ભાઈને પાણી માટે કીધેલી અરજ.

૨૭

લાગી છે તરસ ભાઈ પાણી પા,
લગાડમાં તું વખત જરા — દેક.
કંઠ સુકાયે ને જીવડો જાયે,
માટે તું ના ખોદી થા — દેક.
ને નહીં હમણાં પાણી મલેલો,
પ્રાણ જસે તું જલદી જા — દેક.
આંઈ નથી કોઈ આપણું બીજું,
તું જ માત ને તું જ પિતા — દેક.

નીરનું મરણ થવાથી તેના ભાઈ સાહેરે કીધેલો વિલાપ.

૨૮ ભાઈ ઉઠને બેઠો થા, લઈ આવ્યો પાણી હું;
માહારા વાહાલા દેની જવાબ, શુભો શોધ તાણી શું — દેક.
પડયાં વખુટાં માંને બાપ, સુખ સરવે ગયું;
આવા કઠણ સમામાં આજ દગો મને દે છે તું — દેક.
આવી ઊંઘ ન કરિયે વીર આગલ કામ છે થણું,
આ રણ વગડામાં આંઈ કોઈ નથી આપણું — દેક.
જનજ જનજની જમની જાંયે હવે હું ને સું કું;
તને ઘટે ન જાયું વીર, મને મુંકી એકલું — દેક.

નીરનાં મરણની લાશ ન

મલવાથી તેના ભાઈએ

કીધેલો વિલાપ.

૨૯ મુજને મુકીને એટલું ન હોતું જવું પ્યારાં,
તનડું બળેછે માહેરું વિન્નેગમાં તારા—ટેક.
ક્યાં જઈને હું સું કરું કાંઈ સુજતું નથી,
આવી દુઃખમાં કરની શાયે વાલા ભાઈ તું મારા—ટેક.
રાજ પાણી ખોયું પડ્યાં માં બાપથી જુદાં,
એવી આગમાં બળતાં ઉપર મુક્યા તેં અંગારા—ટેક.
તારા પેહેલા મારું મલ્યું કેમ ન આવ્યું,
છાતીમાં શમાતાં નથી આ ગ્રેહેનાં ઉતારાં—ટેક.
આ કઠન શમામાં તુંજને ન ધટે જવું.
એરે પ્રભુ ક્યારે આવશે, આ દુઃખતાણાં આરાં—ટેક.

રાજા ચંદન મહાદેવના મંદીરમાં ઈશ્વરની પ્રાર્થના કરે છે.

૩૦ ચંદન — દીન દયાલ મોરારી,
 પ્રભુજી છો દીનદયાલ મોરારી.
 સેવકની તમે સંભાલ કરોછો,
 ભક્તવત્સલ વ્રદધારી;
 મુજને જાણીને દાશ તમારો,
 વારે તે ચડજો મારી — ટેક.
 મહાપાપી આનગમાં ઊધર્યા,
 નામ તમારું શંભારી;
 નામનું મહાતમ ગાય તમારું
 ઋષિ મુનિ બ્રહ્મચારી. — ટેક.
 હાથ બે જોડીને તમને પ્રભુજી,
 પ્રાણમું હું વારમવારી;
 કાંતો આ પ્રાણ હરી લ્યો ની મારા,
 કાંતો મેલવો બે પુત્ર ને નારી — ટેક.

સર્વે જાણ મલીને

ગાયન.

૩૧

ઓ ઈશ્વર જગ કરતા તારી,

છે અકલ કલા સહુથી ન્યારી;

કરી અમર મેહેર કૃપાધારી,

કશ્યો તે ખેલ પુરો આંહી.

અગ્ને મંગલ મુર્તિ વિધનારી,

છે અકલ કલા સહુથી ન્યારી;

ઉમેદ પુરી થઈ અમારી,

ખલુ સાહે કરી તે મોરારી.

પ્રણામ કરિએ વારમવારી,

શોવક ના છો તમે સુખકારી;

જઈએ તમ ઉપર બલહારી,

છે અકલ કલા સહુથી ન્યારી

